

Voorgesteld wordt om het GTK voor gemeenten (waar van toepassing ook voor gemeenschappelijke regelingen) aan te passen als volgt:

Nieuw artikel 7.3: Inzet reserves

De in de begroting opgenomen toevoegingen en onttrekkingen van reserves zijn incidenteel van aard. De volgende uitzonderingen op deze regel (om deze als structureel te beoordelen) zijn toegestaan mits aan de opgenomen criteria in de artikelen 7.4 (Bestemmingsreserve kapitaallasten), 7.5 (Inzet surplus binnen de algemene reserve voor te vormen dekkingsreserve) en 7.6 (Inzet surplus binnen de algemene reserve voor dekking begrotingstekort) wordt voldaan. De drie toepassingen kunnen afzonderlijk worden toegepast zolang aan de criteria per regeling wordt voldaan. Deze drie toepassingen gelden ook voor Gemeenschappelijke regelingen.

Nieuw artikel 7.4 Bestemmingsreserve kapitaallasten. (Oud artikel 7.3 vervalt. De tekst is ongewijzigd).

Voor de dekking van kapitaallasten, die uit de activering van investeringen voortvloeien, kan de raad een bestemmingsreserve kapitaallasten instellen. Onttrekkingen aan een bestemmingsreserve kapitaallasten mogen als structureel worden aangemerkt, mits aan de voorwaarden voor deze bestemmingsreserve is voldaan. Deze zijn als volgt beschreven in de Notitie materiële vaste activa 2020 van de Commissie BBV.

1. Een bestemmingsreserve kapitaallasten moet van voldoende omvang zijn om de kapitaallasten gedurende de gehele vastgestelde afschrijvingsperiode aan de reserve te kunnen onttrekken.
2. Om de volledige kapitaallasten aan de bestemmingreserve kapitaallasten te kunnen onttrekken, moet het saldo van de bestemmingsreserve kapitaallasten gelijk zijn aan de boekwaarde van de desbetreffende activa.
3. Wanneer het saldo van de bestemmingsreserve kapitaallasten minder is dan de boekwaarde van de desbetreffende activa, dan kunnen de kapitaallasten slechts naar rato aan de bestemmingsreserve kapitaallasten worden onttrokken, waarbij de afschrijvingstermijn gelijk moet blijven.
4. Als de afschrijvingstermijn wordt gewijzigd, moet de inzet van de dekking opnieuw worden berekend.
5. De bestemmingsreserves kapitaallasten zijn gekoppeld aan de betreffende investeringen. Dit houdt in dat wanneer de investering vertraging oploopt, de onttrekking evenredig lager zal zijn en vice versa.
6. Onttrekking van de rente uit de bestemmingsreserve kapitaallasten is alleen mogelijk indien er bespaarde rente over het saldo van deze reserve wordt toegevoegd. Wanneer er geen bespaarde rente wordt toegevoegd, dan kan alleen de jaarlijkse afschrijving onttrokken worden aan deze reserve.
7. De mutaties in deze bestemmingsreserve worden inzichtelijk gemaakt in het (verplichte) overzicht van de beoogde structurele toevoegingen en onttrekkingen aan de reserves.

Nieuw artikel 7.5 Inzet surplus binnen de algemene reserve voor te vormen dekkingsreserve. (Oud artikel 7.4 Inzet surplus binnen de algemene reserve vervalt).

Bij gemeenten met een groot surplus in de algemene reserve bestaat, onder strikte aanvullende voorwaarden, de mogelijkheid om een gedeelte van het surplus te onttrekken en dit te storten in een nieuwe te vormen dekkingsreserve. Een belangrijke voorwaarde is dat het gaat om een eenmalige onttrekkingen aan de algemene reserve ten gunste van (een vooraf aangegeven) programma of beleidsdoel, anders dan voor de dekking van kapitaallasten. Hierbij kan gedacht worden aan de dekking van tijdelijke lasten die naar aard structureel zijn (zie ook GTK paragraaf 7.2 Structurele en incidentele baten en lasten).

Specifieke voorwaarden die hierbij gelden zijn:

1. Voor het totaal van de inzet van de algemene reserve wordt bij raadsbesluit een afzonderlijke dekkingsreserve gevormd. Deze dekkingsreserve wordt gekoppeld aan het vooraf benoemd programma of beleidsdoel. Er kunnen meerdere dekkingsreserves worden gevormd, gekoppeld aan meerdere programma's of beleidsdoelen. Dit kan als onderdeel van de begroting en meerjarenraming, maar bij voorkeur in de vorm van een apart raadsbesluit inclusief een passende toelichting/uitwerking. De raad neemt het besluit uiterlijk in dezelfde raadsvergadering als waarin zij de (begroting vastgesteld. De maximale looptijd is gekoppeld aan het beleidsdoel of beleidsdoel.
2. De inzet van de algemene reserve geldt alleen voor het deel dat geen onderdeel vormt van de benodigde weerstandscapaciteit, die noodzakelijk is voor het afdekken van de geïnventariseerde risico's (= surplus). De weerstandsratio is na de vorming van de dekkingsreserve minimaal 1,0. Zie hiervoor paragraaf 7.7 van het GTK. De toezichthouder kan een afwijkend oordeel vormen over het beschikbare vermogen van de gemeente om financiële risico's op te vangen.
3. De solvabiliteit is op het moment van het instellen van een dekkingsreserve groter dan 20%.
4. Het totaalbedrag van de te vormen dekkingsreserve moet op het moment van het besluit beschikbaar zijn in het surplus van de algemene reserve.
5. Het moment van ingaan van de inzet van de in de dekkingsreserve gestorte middelen hoeft niet het begrotingsjaar te zijn, maar kan ook een van de daarop volgende jaren binnen de meerjarenraming zijn.
6. Het is mogelijk de looptijd van een dekkingsreserve bij doorschuiving van programma of beleidsdoel na de vastgestelde periode te verlengen, maar alleen als dat met een nieuw raadsbesluit wordt bekrachtigd. De inzet blijft altijd gekoppeld aan het programma of beleidsdoel.
7. Na het besluit tot het instellen van een dekkingsreserve blijft het totaal van de inzet onveranderd. Wel kan de onttrekking per jaar variëren. Er kan ook worden besloten de dekkingsreserve voor het einde van de looptijd vrij te laten vallen ten gunste van de algemene reserve.

Als aan een van bovenstaande voorwaarden niet is voldaan zal de toezichthouder de reserveonttrekkingen niet als structurele baten maar als incidentele baten aanmerken.

De toezichthouder toetst dit bij instelling van een dekkingsreserve.

Nieuw artikel 7.6 Inzet surplus binnen de algemene reserve voor dekking begrotingstekort.

Onder voorwaarden is het voor gemeenten toegestaan om uit het surplus in de algemene reserve onttrekkingen te doen, direct ten gunste van de exploitatie, ter dekking van begrotingstekorten. Het surplus in de algemene reserve is dat deel dat niet nodig is voor het afdekken van risico's (weerstandscapaciteit). Van dit vrij besteedbare deel (surplus) kan een gemeente jaarlijks maximaal 10% inzetten voor het dekken van structurele lasten. Hierbij geldt dat de solvabiliteit groter of gelijk aan 20% is en blijft. De inzet van het surplus in de algemene reserve (= vrije reserve) wordt door dit gebruik als structurele baat bestempeld.

Specifieke voorwaarden die hierbij gelden zijn:

1. Het moment van ingaan van de inzet van de algemene reserve hoeft niet het begrotingsjaar te zijn, maar kan ook in de begroting en/of daaropvolgende jaren binnen de meerjarenraming plaatsvinden. Eventuele tekorten in eerdere jaren moeten verwerkt zijn in de stand van de algemene reserve per 1 januari van dat jaar. Het weerstandsvermogen moet daarbij naar het oordeel van de toezichthouder in elk begrotingsjaar voldoende zijn. Dit wordt iedere begrotingsronde opnieuw getoetst. Dit betekent dat het moet zijn gebaseerd op een adequate risico-inventarisatie en een gedegen risicomanagement.
2. De weerstandsratio is minimaal 1,0 (voldoende) op 1 januari gedurende alle jaren dat de (tijdelijke) onttrekkingen aan de algemene reserve plaatsvinden. De toezichthouder vormt zich een oordeel over het vermogen van de gemeente om financiële risico's op te vangen. Zie hiervoor paragraaf 7.7 van het GTK.
3. De inzet is maximaal 10% van het surplus in de algemene reserve, gerelateerd aan de stand per 1 januari van het desbetreffende begrotingsjaar (gebaseerd op de geprognosticeerde balans).
4. Tot de inzet wordt bij vaststelling van de begroting of bij begrotingswijziging besloten door de gemeenteraad.
5. De geprognosticeerde solvabiliteit is gedurende ieder jaar van de inzet van de algemene reserve per 1 januari groter dan 20%.
6. Het opschuivend meerjarenperspectief blijft van toepassing. Dus als bij een volgende begroting de laatste twee jaren structureel moeten sluiten dan moet of de Algemene Reserve toereikend zijn om deze binnen dit kader in te zetten of de gemeente moet tijdig alternatieve maatregelen nemen (bezuinigingen, ombuigingen, verhogen inkomsten).

Als aan een van bovenstaande voorwaarden niet is voldaan zal de toezichthouder de reserveonttrekkingen als incidentele baten aanmerken. De toezichthouder zal dit jaarlijks toetsen.

Bij toepassing van deze regeling is het aan te bevelen dat de gemeenten in contact treden met de toezichthouder voor een afstemming of aan de voorwaarden wordt

voldaan.

Overige artikelen hoofdstuk 7 worden opnieuw genummerd: artikel 7.7 t/m artikel 7.13.